З новим роком, друзі!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

30 ГРУДНЯ 1957 року ПОНЕДІЛОК № 35 (47) Ціна 15 коп.

Новогодний тост

Мы в сорок первый год идём
Хозяйской твёрдой поступью,
За круглым праздничным столом
Встревожим полночь тостами.
А Киев, дивный город наш
Со славою былинною,
Подхватит звон хрустальных чаш
Над всею Украиною.
Так пусть же счастье бьёт ключом,
Пусть крепнет мира здание!
Друзья, тесней к плечу плечо!
Смелей полёт дерзания!

А. ДЬЯЧЕНКО.

Рік новий, 1958

ЗАКІНЧИВСЯ сповнений творчих дерзань і звитяжних подвигів тисяча дев'ятсот п'ятдесят сьомий рік — рік нашого, радянського сорокаріччя.

Окинеш поглядом пройдений шлях за минулий рік, і серце сповнюється гордістю за свій народ, який проклада- дає всім трудящим шлях до щасливого життя.

Сучасникам і очевидцям історичних подій, епохальних наукових відкрить іноді важко оцінити всю велич і значущість їх для майбутнього прогресу. На перший погляд важко повірити, що бачене тобою, очевидцем чого ти сам є, міцно, тут же на твоїх очах зайняло виняткове місце в історії людської цивілізації. Відноситься це, насамперед, до запуску в Радянському Союзі штучних супутників Землі.

Сотні років на Заході блукали «теорії» про технічну і культурну «відсталість» росіян. І ось 4 жовтня 1957 р. сталася подія, яка вщент розвіяла всі ці вигадки. Тепер нічого доводити, що радянська наука і ракетна техніка на кілька років випередили Америку: штучні супутники з серпом і молотом на своїй поверхні — неспростовне свідчення тому.

У 1957 р., на базі досягнутих у попередні роки успіхів, на новий щабель піднялося сільське господарство. Колись відстале, розпорошене, за роки радянської влади во- но перетворилося у передове, колективне, механізоване. Нам тепер по плечу і таке відповідальне завдання, як змагання з США по виробництву тваринницької продукції на душу населення.

Отже, не тільки в галузі промисловості, але й у галузі сільського господарства ми давно покінчили з колишньою відсталістю.

Уже в 1958 р. ми наздоженемо США по виробництву молока на душу населення в цілому по країні. Що ж стосується Української РСР, то в найближчі роки ми можемо не тільки наздогнати США по виробництву тваринницької продукції на душу населення, але в два й більше разів перевершити американські показники.

Коли думаєш про події 1957 року, то не можна не згадати героїчного подвигу комсомолу України, який поставив до ладу 37 нових вугільних шахт, з честю виконавши свої зобов'язання перед народом і партією. Тільки протягом одного року на Україні пущені в дію 70 нових шахт. 1957-й рік характеризується видатними подіями і у міжнародному житті. Ще більше зросли, ще більше консолідувались і зміцніли миролюбні і демократичні сили світу, ті сили, які стоять на варті миру і безпеки народів.

Зростання сил миру, демократії й соціалізму знайшло своє юридичне закріплення в історичних Московських документах — Маніфесті миру і Декларації Наради комуністичних і робітничих партій соціалістичних країн. Ці документи підписані в 1957 р. По своїй історичній вазі вони по праву можуть бути поставлені поруч з «Маніфестом Комуністичної партії» чи «Декларацією прав народів Росії». В цих документах звучить могутній голос робітничого класу і його авангарду — комуністів, які рішуче попереджують паліїв війни, кличуть всіх чесних людей праці до боротьби за мир, за світле майбутнє людства.

Рік 1957 був знаменним і в завоюванні нових висот у галузі культурного будівництва. Створено нові твори мистецтва і літератури, досягнуто чималих успіхів у галузі освіти.

Рік новий, 1958-й, невблаганно відтісняє на задній план останні години старого року. Ми впевнені, що Новий рік буде мирним роком, роком нових трудових подвигів і творчих звершень нашого народу.

З Новим роком, дорогі друзі!

Хай будуть вічними мир і непорушна дружба між народами!

Хай щастя і радість будуть невід'ємними супутниками кожної трудової людини на Землі!

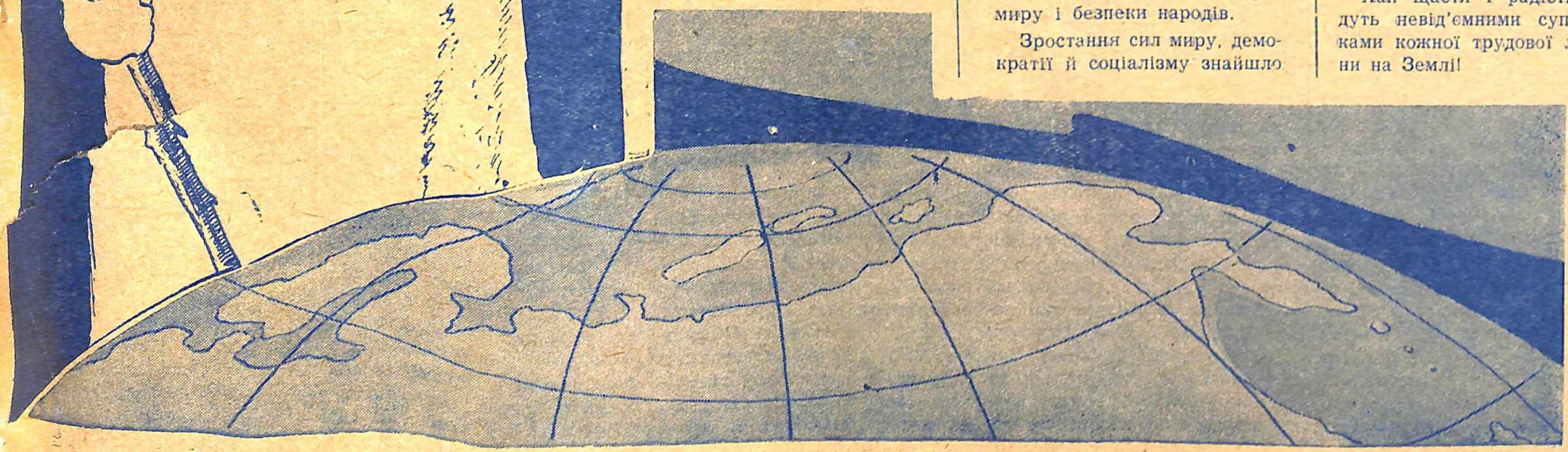

Демонстрація єдності і сили

Радісно відзначили трудящі Києва своє національне свято — 40-річчя Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Рівно о 10-й годині ранку на урядову трибуну піднімаються тт. Хрущов М. С., Кириченко О. І., керівники партії та уряду України. Починається парад військ Київського гарнізону. Йдуть, чеканячи крок, юні суворовці, курсанти військових училищ. Після параду, який закінчився показом військової техніки, розпочинається святкова демонстрація трудящих. Колона молодих киян в українських національних костюмах, колона дружби народів, символічне відтворення героїчних сторінок громадянської та Великої Вітчизняної воєн — все це склало незабутнє враження!..

Проходять колони старих більшовиків, прославлених українських партизанів — бурею оплесків нагороджують їх присутні. Дух бадьорості, молодості і творчого дерзання панує на Хрещатику, коли повз трибуну проходить студентська молодь столиці.

На фото: зліва — студенти інституту під час святкової демонстрації; справа — Хрещатик святковий.

Напередодні екзаменаційної сесії

27 грудня відбулося засідання Вченої Ради інституту, на якому було обговорене питання про проведення зимової екзаменаційної сесії.

У своїй доповіді заступник директора інституту по навчально-науковій роботі т. Мітюрьов В. К. зазначив, що в організації самостійної роботи серед студентів є чимало недоліків. На мовно-літературному факультеті з запізненням було введено практичні заняття, що привело до надмірного скупчення практичних і семінарських занять на кінець семестру. Кафедра математичного аналізу надмірно захоплювалася проведенням колоквіумів.

Студенти недостатньо використовували для самостійної праці читальний зал і кабінети. Замість 600—700 осіб у кабінетах щоденно працювали не більше трьохсот студентів. Нерідко кабінети і лабораторії в другій половині дня були майже пустими.

В обговоренні поставленого питання взяли участь доц. Сергунова О. П. (декан фізмат факультету), доц. Данилюк А. К. (декан мовно-літературного факультету), доц. Медушевський А. П., доц. Казанський М. Ф., доц. Тендерес Л. П., директор інституту доц. Підтиченко М. М.

По питанню, що обговорювалося, Вчена Рада прийняла відповідне рішення.

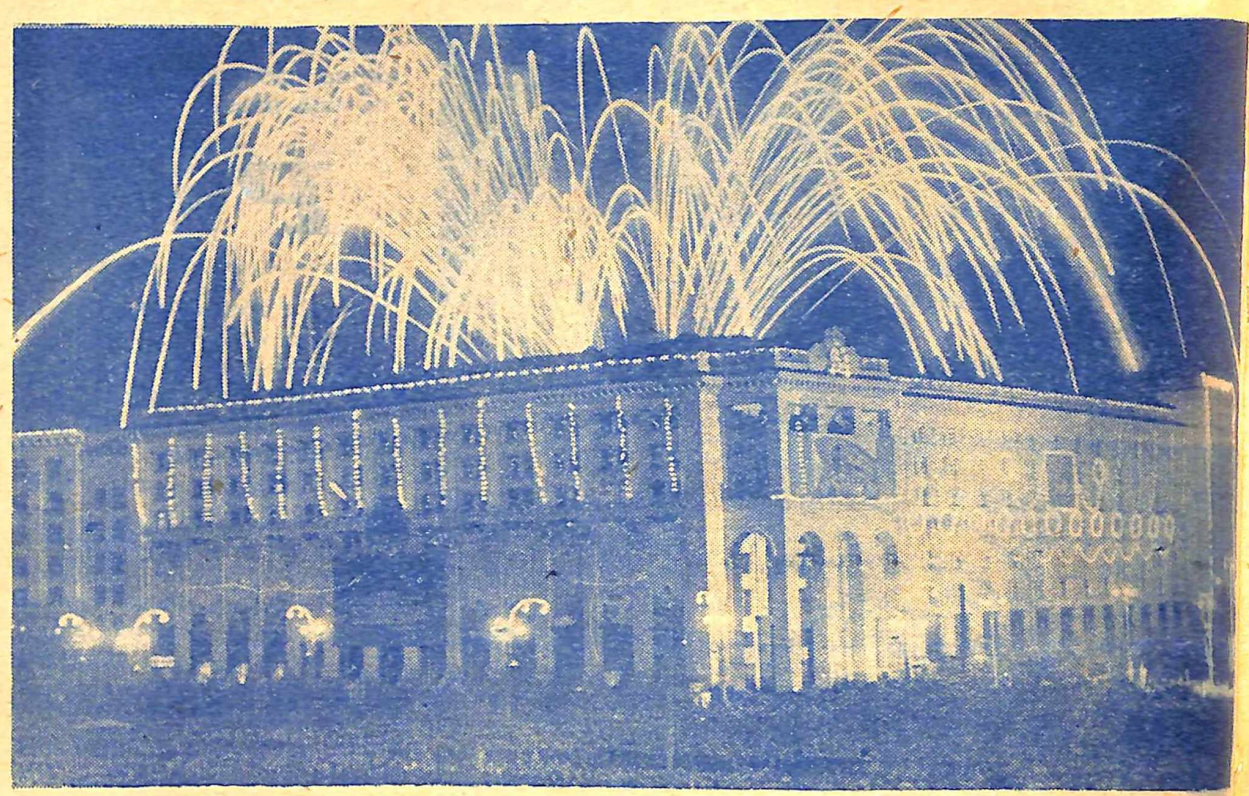

Праці молодих науковців

У знаменні дні святкування 40-річчя нашої республіки в науковому житті інституту відбулася радісна подія — вийшов з друку двадцять шостий том «Наукових записок», що цілком складається з праць аспірантів.

Тематичний горизонт збірника досить різноманітний: тут представлені статті, написані на матеріалах окремих розділів дисертацій, з питань історії КПРС, українського й російського літературознавства, з української діалектології та з російської мови.

Відкривається збірник цікавою статтею аспірантки кафедри української літератури Р. Горбовець — «Деякі особливості жанру новели в українському фольклорі». Це один з розділів її кандидатської дисертації, присвяченої важливій, досі не розробленій темі української класичної новели.

Грунтовно простудіювавши тексти фольклорних новел, зібраних у виданнях українських фольклористів кінця XIX — початку XX ст.— В. Гнатюка, Б. Грінченка, М. Драгоманова, ознайомившись з матеріалами львівського «Етнографічного збірника», Р. Горбовець подає чимало цікавих спостережень над художньою формою народних оповідань, новел, анекдотів, робить вірні науково-теоретичні узагальнення.

Оперування конкретним текстовим матеріалом, сумлінний аналіз художньої форми народних новел дозволили Р. Горбовець у невеликій за обсягом статті показати характерні особливості жанру новели в українському фольклорі, підкреслити, що «фольклорні новели і анекдоти створили міцний і життєдайний грунт для новели літературної».

Стаття Ю. Полудненка «А. А. Бестужев-Марлинский на путях к реализму» є уривком з першого розділу дисертації, присвяченої характеристиці всього творчого шляху письменника.

Проаналізувавши твори Бестужева-Марлінського на морську тему («Фрегат «Надежда», «Лейтенант Белозор», «Мореход Никитин»), автор показує, як відбувався розвиток письменника від романтизму до реалізму. В реалістичному плані, зокрема, змальовується побут матросів, взаємовідносини їх між собою, правдиво розкриваються їх думки й почуття. Заслугою Бестужева-Марлінського є те, що і в тематиці, і в розкритті її він виходив з реальної дійсності — до такого висновку приходить Ю. Полудненко.

А. Очеретний у статті «Морфологічні і лексичні особливості говірок Уманського району» подає цінний фактичний матеріал, зібраний під час діалектологічних експедицій. Огляд морфологічних особливостей діалектної території Уманщини становить інтерес насамперед тим, що це допоможе певною мірою в розмежуванні південно-східного й південно-західного діалектів.

Стаття Г. Левчук присвячена розглядові фразеологічних сполучень у російській демократичній сатирі XVII ст. У висновках аспірантка показує, що народно-розмовна фразеологія російської демократичної сатири XVII ст. майже повністю вливається в російську літературну мову і, за окремими винятками, функціонує в ній і досі. Деяка частина фразеологізмів піддалася змінам семантичного й структурного характеру або зовсім випала з вжитку.

Л. Шаговенко розглядає структурно-семантичні типи складних прикметників у мові поезій В. А. Жуковського. Конкретний аналіз широко приведеного матеріалу дозволив їй підкреслити, що складні прикметники дуже характерні для мови творів Жуковського, що поет значно розширив семантико-граматичні й структурні типи складних прикметників, збагативши тим самим зображувальні можливості російської мови.

Стаття І. Голуб присвячена стилістичному використанню церковнослов'янізмів як засобу іронії й сатири в поезії К. Н. Батюшкова.

Н. Проніна аналізує суспільно-політичну лексику в романі С. П. Злобіна «Степан Разин». Для зручності лінгвістичного аналізу слова розглядаються за тематичними гніздами. В основу класифікації покладено групування слів у тематичні гнізда, прийняте в «Материалах для терминологического словаря древней России» Г. Є. Ко[illegible]на (АН СРСР, 1937).

Цілий ряд статей піднімає питання з історії СРСР та історії КПРС. Так, А. Васильє[illegible] досліджує революційну роботу більшовиків України в тилових гарнізонах у період підготовки Великої Жовтневої соціалістичної революції. М. Александ[illegible] розповідає про боротьбу Комуністичної партії України за піднесення культурного рівня робітників у відбудовний період (1921—1925 рр.). Стаття [illegible] Петляка присвячена відновленню партійних організацій України в ході Великої Вітчизняної війни (1943—1945 рр.). Т. В[illegible]льяк подає розділ своєї дисертації «З досвіду підвищення робничої кваліфікації робітників важкої промисловості України в роки п'ятої п'ятирічки». Цінним у роботах аспірантів кафедри історії КПРС є [illegible] використання архівних матеріалів, вірні узагальнення [illegible]тистичних даних.

Вихід «Збірника аспірантських праць» — явище [illegible]не. Воно свідчить про [illegible] теоретичну підготовку молодих науковців, про вміння [illegible]вати й синтезувати фактичний матеріал.

П. ХРОПКО

На карнавалі

З самого ранку 23 грудня на вулицях міста панувало веселе пожвавлення — відчувалося наближення радісного свята.

Сьома година вечора. Вулиці і площі заповнюються веселою, життєрадісною молоддю.

Гордо майорять над святково ілюмінованими мотоциклами і автомашинами Державні прапори Радянського Союзу і Української Радянської Соціалістичної Республіки, яскраво палає цифра «40».

А далі перед сотнями тисяч киян, що заполонили вулиці, пропливають символічні картини, що показують довгу і славну боротьбу українського народу за свою волю і незалежність, боротьбу, що увінчалася перемогою 40 років тому. Вічно житимуть у пам'яті народній Щорс і Пархоменко, молодогвардійці і герої «Партизанської іскри».

З бадьорою піснею проходять комсомольці — посланці з цілинних земель; можна тут побачити і російських «послів», і «Богдана Хмельницького», який проголошує возз'єднання України з Росією, і багато інших образів, в які перевтілилися у цей святковий вечір учасники карнавалу.

Раптом здалека почулася весільна пісня. Поспішаємо туди і потрапляємо на комсомольське весілля... А попереду, над головами учасників карнавального походу, пропливає штучний супутник Землі. Всі присутні повертають голови в його бік, і серце кожного сповнюється гордістю за свою країну, за свій талановитий народ. Звідусіль лине музика, ллються веселі, мелодійні пісні. Виходимо на Хрещатик і мимоволі зупиняємося, зачаровані його казковою красою: широка магістраль переливається безліччю різнокольорових вогнів. А вздовж усієї вулиці з яскраво палаючими факелами урочисто крокують учасники карнавального походу.

Похід закінчено. Всі поспішають на площі, де можна потанцювати, поспівати, весело посміятися. Дивишся на сяючі щастям обличчя навколо і радієш разом зі всіма: адже все це створено для нас, для нашого спокійного життя, праці, відпочинку...

І безмежна подяка Комуністичній партії, Радянському урядові переповнює серце кожного з нас.

Л. ГИРЕНКО.

На фото (зверху вниз): 1. Танцює студентська юнь. 2. Першокурсник мовно-літературного факультету **В. Галух** виконує український танець. 3. Студенти нашого інституту — учасники карнавальної колони «Дружба народів». 4. **Б. Циганчук, Г. Коберник** і **В. Міндак** у костюмах персонажів з українського фольклору.

ОПОВІДАННЯ

В. МЕЛЬНИЧЕНКО.

Закоханий „зайчик"

— Найщасливіший день у моєму житті,— почав розповідати нам Костя,— це день зустрічі нового 195... року. Наближався він з новорічною ялинкою, піснями, танцями, іграми. У кожного на обличчі посмішка молодості і щастя.

А скільки в цей день було веселого, життєрадісного сміху!.. Тільки я один не сміявся. Мабуть, один в цілому світі. Ви запитуєте — чому? Я скажу, тільки не дивуйтесь: я був закоханий... Так, закоханий, але ще не сказав коханій дівчині про це: невистачало сміливості. Я вже не раз мав намір освідчитися, але й до цього дня, як бачите, не наважився. В цей день мені не давала спокою думка: як сказати? Зважте, чи до сміху мені було?!

В цей день, увечері, ми ходили з нею вдвох по місту і милувалися вечірніми вогнями, чудовою ялинкою на площі. І ось, коли ми стояли біля новорічної ялинки, я твердо вирішив: скажу... Скажу Галі, що люблю її. І скажу обов'язково в цьому році. Чому так вирішив? Я й сам не знаю. Хоч вирішити, як ви знаєте, це одна справа, а зробити... І ось, не гаючи часу, з властивою мені рішучістю я, нарешті, заговорив...

Почав, звичайно, зі вступу, бо без нього я не уявляю собі освідчення в коханні.

— Галю,— затамовуючи подих, вимовив я,— подивись-но на того зайчика і білочку, що на ялинці (зайчик і білочка висіли разом). Чи не здається тобі, що той зайчик хоче сказати білочці, що він...

Я не зміг продовжувати далі і сказати «любить». Завжди, коли мені доводилося вимовляти це слово, я червонів. Ось і зараз я відчув, що червонію. Але я згадав, що мушу сьогодні сказати і впевнено (зрозуміло, не зовсім) продовжував: — Чи не здається тобі, що він... хоче сказати... люблю...— і, зовсім не до речі, ще раз пояснив — білочці, звичайно...

Галя уважно подивилася на мене, і тут я набрався сміливості і випалив: — Так от... Розумієш, що той зайчик і я — це одне і те ж. Галя дзвінко-дзвінко розсміялася, за сміхом ледве промовивши:

— Точнісінький...

Я не розумів її сміху і вже хотів образитись, але Галя, наче щось зрозумівши, враз перестала сміятися:

— Ходімо! Вже час на вечір. Ну, що ж ти?.. Вже й образився?! — вона взяла мене за руку й потягла від ялинки.

Та хіба я міг образитися на неї?! Ніколи в житті! Досить мені було глянути на її ніжне й привабливе личко, почути її лагідний голос, як я забував все на світі.

Але як же тепер бути без ялинки? По дорозі я намагався відшукати на вітринах магазинів ялинку з моїми «помічниками». Але марно. Були ялинки, були на них різні іграшки, але зайчиків... не було.

Так я й не сказав Галі нічого. Коли ми прийшли в інститут, вечір уже був у розпалі. Посеред святково прибраного залу стояла новорічна ялинка, прикрашена різнокольоровими лампочками, що світилися і повільно оберталися навколо неї. Скрізь веселий гомін, танці, співи. У всіх святковий настрій. Тільки я весь час думав: як сказати?

Непомітно наближалася 12 година ночі. Я вже втратив всяку надію освідчитися в коханні у цьому році. Кружляючи з Галею у вальсі, я випадково глянув на ялинку і враз зупинився, наче вкопаний.

Галя здивовано подивилася на мене, а я... я не міг відірвати погляду від ялинки: там я побачив... своїх «рятівників». Нарешті, нарешті я зможу знайти потрібні слова!..

— Галю! Галю! Дивись: знову зайчик і...

Але Галя не дала мені закінчити. Вона взяла мене ніжно за руки, подивилася на мене своїми блакитними очима (запевняю вас: так може дивитися тільки вона, моя Галя!) і сказала:

— Костю! Коханий! Прошу тебе: залиш у спокої того зайчика. Я знаю, що ти хочеш сказати. Я теж люблю тебе... І вже тихше, опустивши очі, додала: — Дуже люблю...

І зайчик, і все навколо попливло у мене перед очима... Мені навіть здалося, що зайчик, наблизившись до мене, похитав головою, і я почув: — Ех, ти!.. Я й то сміливіший за тебе!

В цей час почувся бій Кремлівських курантів — прийшов Новий рік.

— З Новим роком, товариші! З новим щастям!

О, я був безмежно щасливий, мабуть, найщасливіший у світі:

— З Новим роком, кохана!

СУМЛІННУ РОБОТУ ВІДЗНАЧЕНО

Партійна організація педагогічного факультету під час підготовки до виборів у народні суди виділила на виборчу дільницю № 1 26 агітаторів.

Силами нашого агітколективу на квартирах виборців були проведені бесіди на такі теми: «Доповідь М. С. Хрущова на ювілейній сесії Верховної Ради СРСР», «40 років Радянської України» та ін.

Агітатори забезпечили перевірку виборців у списках для голосування, провели зустріч кандидата у народні судді т. Барчука з виборцями та організували цікавий вечір-концерт.

Сумлінна робота агітколективу була відзначена подякою.

П. ФЕДЧЕНКО.

ПРОВЕДЕМО СЕСІЮ ОРГАНІЗОВАНО

2-го січня 1958 року починається зимова сесія заочників. Вона є важливим підсумковим етапом роботи в системі заочного навчання. До зимової сесії активно і наполегливо готувалися працівники заочного відділу, кафедри, викладачі і студенти.

У міжсесійний період переважна більшість студентів систематично працювала над вивченням програмного матеріалу, активно використовувала консультації, які проводилися на консультпунктах, дбала за своєчасне і якісне виконання контрольних і курсових робіт.

На 25 грудня студенти написали 5760 робіт, що складає 89 процентів плану. Поліпшилась також якість контрольних робіт. Більшість з них написана добросовісно, грамотно, на належному науково - методичному рівні. Але трапляються роботи компілятивного характеру і просто списані з рекомендованої літератури. При першій перевірці позитивну оцінку одержали 93,5 процента робіт. Цілком очевидно, що в дальшому студентам і викладачам потрібно звернути особливу увагу на поліпшення якості контрольних робіт. На основі аналізу контрольних робіт кафедри розробили методичні вказівки до опрацювання контрольних завдань; це допоможе студентам краще виконувати контрольні роботи.

Для допомоги студентам в їх самостійній роботі над вивченням курсів систематично проводились консультації на консультпунктах — у Києві, Білій Церкві, Іванкові, Переяслав-Хмельницькому і Миронівці.

Готуючись до сесії, кафедри в основному забезпечили своєчасне рецензування контрольних робіт, але окремі викладачі (наприклад, т. Михайловський) довгий час затримують роботи у себе.

Кафедра спецпедагогіки не забезпечила рецензування контрольних робіт з невропатології. Тільки у другій половині листопада було доручено їх рецензування професору Перельмутеру М. М., який, взяв контрольні роботи ще 21 листопада і до цього часу їх не повернув. А відомо, що студент допускається до складання екзамену тільки при наявності позитивної оцінки з контрольної роботи. Таким чином, складання екзамену з невропатології стоїть під загрозою зриву.

Кафедри у період міжсесійної роботи працювали над складанням методичних листів про викладання і вивчення студентами навчальних курсів та методичними вказівками щодо поліпшення якості контрольних робіт. Більшість кафедр своєчасно розробили ці документи. Однак кафедри спецпедагогіки, методики мови і літератури, української та іноземної мов ще не закінчили опрацювання цих важливих методичних документів.

Питання підготовки заочного відділу до січневої сесії обговорювалося на Ученій Раді інституту 13 грудня. В своїй постанові Рада накреслила ряд заходів щодо поліпшення підготовки вчителів-заочників. Здійснення їх, зокрема на сесії, сприятиме піднесенню на вищий рівень роботи кафедр та самостійної роботи студентів-заочників.

До січневої сесії все підготовлено. Завдання полягає в тому, щоб провести її організовано і на високому рівні.

О. БІЛИЙ,
заст. директора інституту по заочному навчанню.

Студентська енциклопедія

А.

Асистент — майже викладач, знає менше, вимагає більше.

Б.

Брехня—див. «натхнення».

В.

Вечір — буває три різновиди вечорів: вечір відпочинку (див. «танці»), вечір святковий (див. «танці»), вечір зустрічі (див. «танці»).

Г.

Гіпербола — літературний прийом типу: «**Я знаю все**, чого ж ви мені трійку ставите?». Вживається не тільки на мовно-літературному факультеті.

Д.

Давно — рятувальне коло. Якщо студент не читав книгу, то каже, що читав давно.

«Дважды два — четыре» — істина, яку знають усі, навіть студенти-математики.

Еквілібристика — жанр циркового мистецтва, дуже схожий на виступ студента на семінарі.

Е.

Етика — ввічливість. Наприклад, викладач звертається до студентів: «Будь ласка, дозвольте пройти по коридору».

Є.

Єлейний голос — з'являється у студентів тоді, коли вони хочуть переконати викладача в тому, в чому вони самі далеко не переконані.

Єресь — контрольні роботи деяких заочників.

Ж.

«Житуха» — слово студентського лексикона. Під час сесії замість нього вживаються: SOS, аврал, караул і т. п.

З.

Залікова книжка — річ, яку дуже люблять листати деякі викладачі, коли не знають, яку оцінку поставити.

І.

Іржа — хімічна сполука, яка скоро вкриє всю інститутську кіноапаратуру.

Ї.

Їхати — дієслово; означає рух не тільки вперед; наприклад: проїхатися на екзамені.

Й.

Йокає — дієслово, вживається в сполученні з іменником «серце». Дає яскраве уявлення про стан серця під час складання екзамену.

К.

Клуб КДПІ — назва неіснуючої організації.

Концерт інститутської художньої самодіяльності — синоніми: нудьга, позіхання, сон і т. п.

Л.

Листопад — останній місяць студентських літніх канікул (у грудні вже починаються заліки).

Лабіринт — прообраз інститутського гардероба: легко ввійти, але важко вийти (не запізнившись на лекції).

Лайка — з великої букви — кличка собаки, що літала в Супутнику; з малої букви — обов'язкова складова частина мови коменданта Солом'янського гуртожитку.

М.

Місяць — небесне тіло (заповітна мрія кожного академборжника); на ньому все в 6 разів легше (в тому числі, мабуть, і науки).

Н.

Натхнення — разом з брехнею іноді єдиний порятунок студента: «Брехав з натхненням і одержав залік».

Неділя — див. «неробочий день».

Неробочий день — у деяких студентів не тільки неділя, а й інші дні тижня.

О.

Огризки — неодмінний атрибут хлібниць інститутської їдальні.

П.

Пара — 1) іменник—синонім: лекція; 2) числівник — синонім: екзаменаційна оцінка.

Р.

Ранок — частина доби, яку деякі студенти вважають продовженням ночі.

С.

Самостійна робота — те, для чого виділено один день на тижні.

Староста — головний в академгрупі. Слідкує за тим, щоб деканат не взнав про пропуски лекцій.

Т.

Танці — найвище досягнення організаційних зусиль культмасового сектора.

У.

«Ухвалили» — типове слово в протоколах комітету комсомолу. Воює зі словом «виконано».

Ф.

Факт — дуже вперта річ. Нерідко вступає в протиріччя з формою. Наприклад: **формально** він комсомолець, **фактично** — ні богу свічка, ні чорту кочерга.

Фантазія — річ необхідна викладачеві, коли він хоче повірити, що студент дійсно читав ще щось, крім конспекту.

Х.

Хвороба — універсальна причина всіх адміністративних непорозумінь. Наприклад: не був на заняттях, тому що був хворий.

Ц.

Цигарка — перша фаза недокурка (предмета, який валяється по всіх закутках внаслідок відсутності урн).

Ч.

Чорнило — рідина, яка ллється рікою на сторінки конспектів; якщо не ллється чорнило, то під час сесії часто ллються сльози.

Ш.

Шимпанзе — людиноподібна мавпа; не плутати з стилягами — мавпоподібними людьми.

«Шикарно» — популярне слово студентського лексикона.

Штурмівщина — явище не тільки виробниче, але й навчальне: спостерігається в інституті двічі на рік...

Щ.

Щастя — хороше життя або приємне побажання. Інколи — відповідне до російського «авось» (пішов складати екзамен «на щастя»).

Ю.

Юшка — вода з наваром; останнім відрізняється від деяких семінарських занять (там чиста вода).

Я.

Ялинка — не «древо пізнання».

РАНКОВА ГІМНАСТИКА

Згідно наказу директора інституту, з 1 січня 1958 року в наших гуртожитках вводиться ранкова гімнастика.

В залікові вимоги з фізкультури на I і II курсах входить складання і виконання гімнастичних вправ ранкової гімнастики.

На фото: студент I курсу фізико - математичного факультету **М. Ніконенко** підбирає вправи для індивідуальної гімнастики.

Читачі нашої газети пам'ятають про те, що комітет комсомолу оголосив конкурс на кращу кімнату в студентських гуртожитках. За рішенням жюрі конкурсу кращою в гуртожитку № 2 визнано кімнату № 26 (староста — Л. Глазиріна).

На фото: зовнішній вигляд цієї кімнати.

Номер оформлений **Л. Павловим** (малюнки) та **М. Шуряком** (фото).

НОВОРІЧНИЙ ВАЛЬС

Музика і текст **В. Шарапи.**

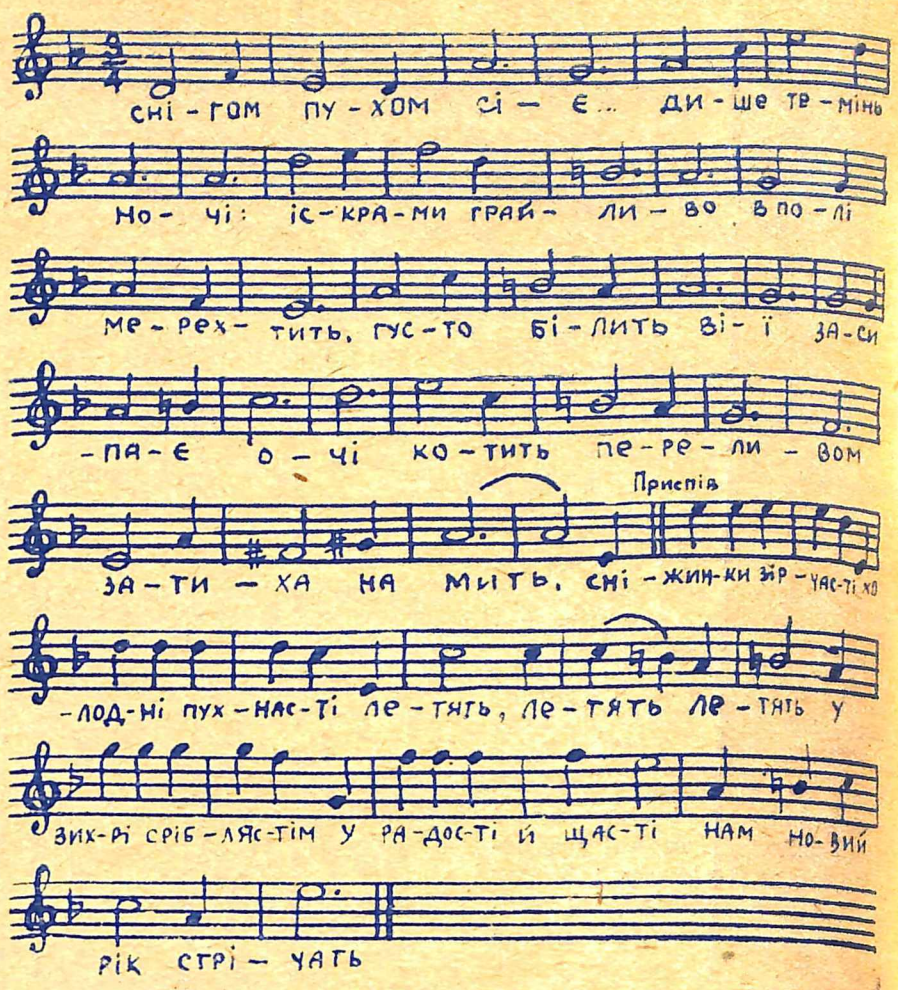

Снігом-пухом сіє... дише темінь ночі:
Іскрами грайливо в полі мерехтить,
Густо білить вії, засипає очі,
Котить переливом, затиха на мить...

Приспів:

Сніжинки зірчасті,
Холодні, пухнасті
Летять, летять, летять...
У вихрі сріблястім,
У радості й щасті
Нам Новий рік стрічать.

Хай у ніч привітну заметіль співає —
Я чекати буду... А в морозній млі
Біла стежка стелиться — їй кінця немає,
І сніжинка тане на моїм чолі.

Приспів.

І прийшла, засніжена... Линем в тіснім крузі
У ліричнім вальсі, в золоті вогнів,
У цвіту усмішок наших юних друзів —
До привітних, світлих, новорічних днів.

Приспів.

Ми ввійдем, як завжди, в Новий рік щасливі,
Сповнені любові, сили і надій,
На студентській дружній і веселій ниві
Цвіт не осипають роки молоді.

Приспів.

НОВОРІЧНІ ТЕЛЕГРАМИ

КАФЕДРІ МУЗИКИ

Коли буде музичний номер газети «За педагогічні кадри»?

Заінтригований Дід-Мороз.

* *

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ, СТУДЕНТКАМ ХОДОРКІВСЬКІЙ І ГЕРАСИМЕНКО

На початку 1958 року бажаємо вам відморозити «хвости» з фізкультури та нарисної геометрії.

Дід-Мороз, Снігуронька.

* *

КИЇВ ПЕДІНСТИТУТ БОСЕНКУ

Виїхали на сесію Забезпечте кутками.

Студенти-заочники.

* *

КАФЕДРІ ІСТОРІЇ КПРС (КОПІЯ — ВИКЛАДАЧАМ КАСТЕЛЛІ, СЛОБОДИНСЬКИЙ)

Бажаємо в Новому році зрозуміти, що залік — не екзамен, а екзамен — не залік.

Деканат літфаку.

* *

ДЕКАНАТУ ЛІТФАКУ, КАФЕДРІ ПЕДАГОГІКИ

Вітаємо першою річницею Вашої обіцянки висвітлити в нашій газеті роботу шкіл-інтернатів. Сподіваємося, що на третьому році одержимо обіцяні матеріали.

Редакція газети «За педагогічні кадри».

Редактор В. ВОЙТКО

БФ 21522. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21, дод. 43. Друкарня КДПІ, вул. Франка, 44. Зам. 1